

det ikke muligt, at de Udgifter noget kunde formindskes? Kunde man ikke, hvis det staar derpaa, i denne Henseende indskrænke sig til de mindst mulige Byggeforetagender og lade den Holdeplads, der fremkom, varetages ved en Banevogter. Det forekommer mig altsaa i det hele taget, at det neppe er muligt for den højtærede Minister at undlade at imødekomme, hvad Forgængerer i saa Henseende har tilsagt og en Sidebane som Aarhus—Grenaa Banen, tror jeg drives bedst, gør den største Nytte og vil skaffe den største Indtægt, naar man ved mange Stoppsteder søger at knytte saa mange som mulig til Banen og forhindre, at, som det nu er Tilfældet, en Mængde Gods bliver kørt pr. Vogn ad Chausseen til Aarhus, Gods, som Banen, naar der var en Holdeplads ved Skødstrup, vilde faa med. Jeg tror, at jo mere saadan en Sidebane som denne drives som Sporvej, saaledes at der stoppes de flest mulige Steder, des mere imødekommer man Hensigten med en Sidebane, og des mere kommer den Befolkningen i sin Helhed til gode.

P. Pedersen: Det er blot angaaende Betænkningens Nr. 12, at jeg vil sige et Par Ord. Jeg vil udtale en Tak til det ærede Finansudvalg, fordi det har anbefalet at henvise det Andragende, som er fremkommet fra Bestyrelsen for Kulhusbroen i Hornsherred til Ministeriet, og jeg hører ogsaa, de ærede Medlemmer ville stille sig velvillige hertil. Dette Spørgsmaal berører en betydelig Del af Fiskeribefolkningen med flere, og der er jo tidligere anvendt betydelige Summer paa dette store Arbejde ved Kulhusbroen, og her andrager man kun om et mindre Beløb. Jeg haaber derfor ogsaa, at den højtærede Minister vil stille sig velvillig til Sagen, og, saa vidt jeg hørte før, har Ministeren ogsaa erklæret, at han vil stille sig imødekommende herover for. Jeg skal ikke udtale mig yderligere; jeg vil, som sagt, kun anbefale dette Spørgsmaal.

Sloth: Efter den ret udførlige Omtale, som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) gav Andragendet fra Engesvang, finder jeg ikke Anledning til at knytte mange Bemærkninger dertil, idet jeg for øvrigt betragter Forhandlingerne om dette Andragende som en Fortsættelse af Forhandlingerne i Fjor, da jeg havde Lejlighed til udførligt at udtale mig om dette Spørgsmaal. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at under Forhandlingen i Fjor

blev Resultatet — saaledes forekommer det mig —, at alle erkendte den uheldige Beliggenhed, Stationen havde, og at der ingen var, der vilde forsvare de private Forhold, som havde ført til, at Stationen kom til at ligge paa denne uheldige Plads. Jernbaneadministrationen har saa tidt, den er bleven afasket Erklæring i dette Spørgsmaal — og det er for øvrigt sket flere Gange — erklæret, at man burde ombytte Stationen med Skiftesporet, altsaa flytte Stationen over til Landevejen ved Engesvang og gøre Moselund Station til Skiftespor. Endelig har Ministeren lovet i Fjor at skulle lade Forholdene undersøge og om mulig søge at lette Ekspeditionen af Gods, saa vidt det kunde lade sig gøre med de nu bestaaende Forhold. Efter den Skrivelse, som den højtærede Minister har sendt Finansudvalget, maa jeg ogsaa for mit Vedkommende sige Ministeriet Tak for de Indrømmelser, der allerede ere gjorte for at lette Trafikken, men det er jo soleklart, at naar man læser denne Skrivelse igennem, da fremgaar det jo saa tydeligt, saa at sige af hvert eneste Ord, som er skrevet, at Stationen i Virkeligheden ligger ude ved Landevejen, medens derimod Ekspeditionen foregaar pr. Telefon inde paa Moselund Station; og desuden er det jo indlysende, at da Skiftesporet ligger ved Landevejen, hvor saa at sige alle Veje føre til, medens enhver Vej til Stationen nu er en lang Omvej, maa den naturlige Plads for Udlevering og Ekspedition være, hvor Skiftesporet ligger.

Nu fremkom ganske vist den højtærede Minister med en Oplysning om, at der var synkende Tørvetrafik ved Engesvang. Det er jeg for mit Vedkommende ikke i Stand til at sige noget om i Øjeblikket, de Oplysninger, jeg har fra de foregaaende Aar, ere stadigvæk gaade ud fra, at der har været Stigning i Trafikken ved Engesvang, og ved Engesvang ligger i alt Fald de store Tørvemoser. Endelig nævnedes den højtærede Minister, at der var et Teglværk ved Moselund, men jeg tror ikke, at dette Teglværk er af videre stor Betydning, og i alt Fald har jeg for mit Vedkommende ikke hørt det nævne som et Moment, der talte for Moselund. Og hvad angaar de berettigede Interesser, som ere groede op ved Moselund Station, saa maa jeg føje til, at jeg tror ikke, det er andet end en Kro, som tilhører den Familie, der fik Stationen anlagt ved den private Handel, som blev udført ved Stationens Anlæg. Men alt dette nytter det jo ikke at tale om her Aar efter Aar, det